

Perser

Parodos

- [1] [Χορός]: Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
- [2] Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
- [3] καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
- [4] ἐδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
- [5] οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
- [6] Δαρειογενὴς
- [7] εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.
- [8] ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
- [9] καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
- [10] κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
- [11] θυμὸς ἔσωθεν.
- [12] πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
- [13] ὥχωκε, νέον δ' ἄνδρα βαύζει,
- [14] κοῦτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἵππευς
- [15] ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται.
- [16] οἷτε τὸ Σούσων ἢ δ' Ἀγβατάνων
- [17] καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἔρκος
- [18] προλιπόντες ἔβαν, τοὶ μὲν ἐφ' ἵππων.
- [19] τοὶ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοὶ τε βάδην
- [20] πολέμου στίφος παρέχοντες.

- [21] οἷος Ἀμίστρης ἡδ' Ἀρταφρένης
- [22] καὶ Μεγαβάτης ἡδ' Ἀστάσπης,
- [23] ταγοὶ Περσῶν,
- [24] βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου,
- [25] σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
- [26] τοξοδάμαντές τ' ἡδ' ἵπποβάται,
- [27] φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
- [28] ψυχῆς εὐτλήμονιδόξῃ.
- [29] Ἄρτεμβάρης θ' ἵππιοχάρμης
- [30] καὶ Μασίστρης, ὃ τε τοξοδάμας
- [31] ἐσθλὸς ἱμαῖος, Φαρανδάκηςθ',
- [32] ἵππων τ' ἐλατήρ Σοσθάνης.
- [33] ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
- [34] Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
- [35] Πηγασταγῶν Αἰγυπτογενῆς,
- [36] ὃ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
- [37] μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὠγυγίους
- [38] Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
- [39] καὶ ἐλειοβάται ναῶν ἐρέται
- [40] δεινοὶ πληθὸς τ' ἀνάρθμοι.
- [41] ἀβροδιαίτων δ' ἔπεται Λυδῶν
- [42] ὄχλος, οἳ τ' ἐπίπαν ἡπειρογενῆς
- [43] κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητρογαθῆς

- [44] Ἀρκτεὺς | τ' ἀγαθός, | βασιλῆς | δίοποι,
- [45] καὶ πολὺ | χρυσοὶ | Σάρδεις | ἐπόχους |
- [46] πολλοῖς | ἄρμασιν | ἔξορ | μῶσιν,
- [47] δίρρυ | μά τε καὶ | τρίρρυ | μα τέλη,
- [48] φοβερὰν | ὄψιν | προσιδέ | σθαι.
- [49] στεῦται | δ' ἱεροῦ | Τμῶλου | πελάται |
- [50] ζυγὸν ἄμ | φιβαλεῖν | δούλιον | Ἑλλάδι,
- [51] Μάρδων, | Θάρυβις, | λόγχης | ἄκμονες,
- [52] καὶ ἄκον | τισταὶ | Μυσοί· | Βαβυλῶνδ' |
- [53] ἢ πολὺ | χρυσος | πᾶμμι | κτονόχλον |
- [54] πέμπει | σύρδην, | ναῶν | τ' ἐπόχους |
- [55] καὶ το | ξουκῶ | λήματι | πιστούς· |
- [56] τὸ μαχαι | ροφόρον | τ' ἔθνος ἐκ | πάσης |
- [57] Ἀσίας | ἔπεται |
- [58] δειναῖς | βασιλέως | ὑπὸ πομ | παῖς· |
- [59] τοιόνδ' | ἄνθος | Περσίδος | αἶας |
- [60] οἷχεται | ἀνδρῶν, |
- [61] οὓς πέρι | πᾶσα | χθῶν Ἀσι | ῆτις |
- [62] θρέψα | σα πόθῳ | στένεται | μαλερῶ, |
- [63] τοκέες | τ' ἄλοχοί | θ' ἡμερο | λεγδὸν |
- [64] τείνον | τα χρόνον | τρομέον | ται.

Strophe 1

[65] [Χορός]: πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη|
[66] βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν||τίπορον|
[67] γείτονα χώραν,|
[68] λινοδέσμῳ σχεδία πορθ||μὸν|
[69] ἀμείψας|
[70] Ἀθαμαντίδος Ἑλλας,|
[71] πολύγομφον ὁδισμα|
[72] ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.

Antistrophe 1

[73] [Χορός]: πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων|
[74] ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα||νόριον|
[75] θεῖον ἐλαύνει|
[76] διχόθεν, πεζονόμον τ' ἔκ|
[77] τε θαλάσσας,|
[78] ἐχυροῖσι πεποιθώς|
[79] στυφελοῖς ἐφέταις, χρυ||σογόνου|
[80] γενεᾶς ἰσόθεος φώς.

Strophe 2

[81] [Χορός]: κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσω|
[82] φονίου δέργμα δράκοντος,|
[83] πολύχειρ καὶ πολυνάυτας,

[84] Σύριόν θ' ἄρμα διώκων,
[85] ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι
[86] τοξόδαμνον Ἄρη.

Antistrophe 2

[87] [Χορός]: δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς
[88] μεγάλῳ ρεύματι φωτῶν
[89] ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἵργειν
[90] ἄμαχον κῦμα θαλάσσης·
[91] ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσᾶν
[92] στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός.

Strophe 3

[93] [Χορός]: θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' ἐκράτησεν
[94] τὸ παλαιόν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
[96] πολέμους πυργοδαίκτους
[97] διέπειν ἵπποχάρμας τε κλόνους
[99] πόλεων τ' ἀναστάσεις.

Antistrophe 3

[100] [Χορός]: ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο θαλάσσης
[101] πολιαινομένας πνεύματι λάβρῳ
[103] ἔσορᾶν πόντιον ἄλσος,
[104] πῖσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι λαοπόροις
[106] τε μηχαναῖς.

Strophe 4

[107] [Χορός]: δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ|
[108] τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει|
[109] τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πῆδη||μα|
[110] τόδ' εὐπετῶς ἀνάσσω|

Antistrophe 4

[111] [Χορός]: φιλόφρων γὰρ παρασαίνει|
[112] βροτὸν εἰς ἄρκυας Ἄτα|
[113] τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπερθέν|
[114] νιν ἄνατον ἐξαλύξαι|

Strophe 5

[115] [Χορός]: ταῦτά μοι μελαγχίτων|
[116] φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ|
[116a] ὅἃ|
[117] Περσικοῦ στρατεύματος|
[118] τοῦδε, μὴ πόλις πύθη||ται|
[119] κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος|

Antistrophe 5

[120] [Χορός]: καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ'|
[121] ἀντίδουπον ἄσεται|
[121a] ὅἃ|
[122] τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη||θῆς|

[123] ὄμιλος ἀπύων,
 [125] βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς.

Strophe 6

[126] [Χορός]: πᾶς γὰρ ἱππηλάτας
 [127] καὶ πεδοστιβῆς λεῶς
 [128] σμῆνος ὥς ἐκλέλοιπεν μελισσᾶν
 [129] σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
 [130] τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας
 [131] ἀμφοτέρας ἄλιον
 [132] πρῶνα κοινὸν αἴας.

Antistrophe 6

[133] [Χορός]: λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ
 [134] πίμπλαται δακρύμασιν.
 [135] Περσίδες δ' ἀβροπενθεῖς ἐκάστα
 [136] πόθῳ φιλάνορι
 [137] τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρ
 [138] ' ἀποπεμψαμένα
 hinweg|gesandt|habend
 [139] λείπεται μονόζυξ.
 [140] ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι
 [141] στέγος ἀρχαῖον,
 [142] φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον
 [143] θώμεθα, χρεῖα δὲ προσήκει.

- [144] πῶς ἄρα | πράσσει | Ξέρξης | βασιλεὺς |
- [145] Δαρει|ογενής, |
- [146] τὸ πατρῷ|νύμιον | γένος ἢ|μέτερον· |
- [147] πότερον | τόξου | ῥῦμα τὸ | νικῶν, |
- [148] ἢ δορι|κράνου |
- [149] λόγχης | ἰσχύς | κεκράτη|κεν. |
- [150] ἀλλ' ἢ|δε θεῶν | ἴσον ὁ|φθαλμοῖς |
- [151] φάος ὁρ|μᾶται | μήτηρ | βασιλέως, |
- [152] βασίλει|α δ' ἐμή· | προσπίτ|νω· |
- [153] καὶ προ|σφθόγγοις | δὲ χρεὼν | αὐτήν |
- [154] πάντας | μύθοι|σι προσαυ|δᾶν. |
- [155] ὦ βα|θυζώ|νων ἄ|νασσα | Περσί|δων ὕ|περτάτη, |
- [156] μήτερ· ἢ Ξέρ|ξου γε|ραιά, | χαῖρε, | Δαρεί|ου γύναι· |
- [157] θεοῦ μὲν | εὐνά|τειρα | Περσῶν, | θεοῦ δὲ | καὶ μή|τηρ ἔφυς, |
- [158] εἴ τι | μὴ δαί|μων πα|λαιὸς | νῦν με|θέστη|κε στρατῶ. |
- [159] [Ἄτοσσα]: ταῦτα | δὴ λι|πούς' ἰ|κάνω | χρυσε|οστόλ|μουφόμευς |
- [160] καὶ τὸ | Δαρεί|ου τε | κάμὸν | κοινὸν | εὐνα|τήριον. |
- [161] κάμὲ | καρδί|αν ἀ|μύσσει | φροντίς· | ἐς δ' ὕ|μᾶς ἐρῶ |
- [162] μῦθον | οὐδα|μῶς ἐ|μαυτῆς | οὔσ' ἀ|δείμαν|τος φίλοι, |
- [163] μὴ μέ|γας πλοῦ|τος κο|νίσας | οὔδας | ἀντρέ|ψη ποδὶ |
- [164] ὄλβον, | ὃν Δα|ρεῖος | ἦρεν | οὐκ ἄ|νευ θε|ῶν τινος. |
- [165] ταῦτά | μοι δι|πλῆ μέ|ριμνα | φραστός | ἐστιν | ἐν φρεσίν, |
- [166] μήτε | χρημά|των ἀ|νάνδρων | πλῆθος | ἐν τι|μῇ σέβειν |

- [167] μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς ὅσον σθένος πάρα.
- [168] ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμῷ φόβος.
- [169] ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότην παρουσίαν.
- [170] πρὸς τὰδ' ὥς οὐτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
- [171] τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέασι σώματα.
- [172] πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλευματα.
- [173] [Χορός]: εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δις φράσαι
- [174] μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλη.
- [175] εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.
- [176] [Ἀτοσσα]: πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνειράσιν
- [177] ξύνειμ', ἀφ' οὗ περ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
- [178] ἰαόνων γῆν οἷχεται Πέρσαι θέλων.
- [179] ἀλλ' οὐ τι πω τοιόνδ' ἐναργέζει δόμην
- [180] ὥς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης· λέξω δέ σοι.
- [181] ἔδοξα τὴν μοι δύο γυναῖκ' εὐεῖμονε,
- [182] ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη,
- [183] ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὅψιν μολεῖν,
- [184] μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολύ,
- [185] κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους
- [186] ταύτου· πάτρην δ' ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
- [187] κλήρω λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
- [188] τοῦτω στάσιν τιν', ὥς ἐγὼ δόκουν ὀρεῶν,
- [189] τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι παῖς δ' ἐμὸς μαθῶν

- [190] κατεῖχε κάπρ' αὖνευ, ἄρμασιν δ' ὑπο
- [191] ζεύγυσιν αὐτῷ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
- [192] τίθησι. χήμ' ἐν τῇ δ' ἐπυργούτο στολῇ
- [193] ἐν ἡνίαισί τ' εἶχεν εὐαρκτον στόμα,
- [194] ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
- [195] διασπαράσσει καὶ ξυναρπάζει βίᾱ
- [196] ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
- [197] πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
- [198] Δαρεῖος οἱ κτείρων σφετὸν δ' ὅπως ὀρᾷ
- [199] Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
- [200] καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
- [201] ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου
- [202] ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
- [203] βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισιδαίμοσιν
- [204] θέλουσά θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.
- [205] ὀρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
- [206] Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
- [207] μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
- [208] πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρᾱ
- [209] τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
- [210] παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δεῖματ' εἰσιδεῖν,
- [211] ὅμιν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
- [212] πράξας μὲν εὖ θαυμάστοδ' ἄν γένοιτ' ἀνὴρ,

- [213] κακῶς | δὲ πρᾶ|ξας, οὐχ | ὑπεύ|θυνος πόλει,
- [214] σωθεὶς | δ' ὁμοί|ως τῆσ|δε κοι|ρανεῖ |χθονός.
- [215] [Χορός]: οὐ σε |βουλό|μεσθα, |μῆτερ, |οὐτ' ἄ|γαν φο|βεῖν λόγους|
- [216] οὔτε |θαρσύ|νειν. θε|οὺς δὲ |προστρο|παῖς ἰ|κνουμένη|
- [217] εἴ τι |φλαῦρον|εἶδες, |αἰτοῦ |τῶνδ' ἄ|ποτρο|πὴν τελεῖν|
- [218] τὰ δ' ἄγὰθ' |έκτε|λῆγε|νέσθαι |σοί τε |καὶ τέ|κνοις σέθεν|
- [219] καὶ πό|λει φί|λοις τε |πᾶσι. |δεύτε|ρονδὲ |χρὴ χοᾶς|
- [220] Γῆ τε |καὶ φθι|τοῖς χέ|ασθαι· |πρευμε|νῶςδ' αἰ|τοῦ τάδε|
- [221] σὸν πό|σιν Δα|ρεῖον, |ὄνπερ |φῆς ἰ|δεῖν κατ' |εὐφρόνην|
- [222] ἐσθλά |σοι πέμ|πειν τέ|κνω τε |γῆς ἔ|νερθεν |ἐς φάος|
- [223] τᾶμπα|λιν δὲ |τῶνδε |γαίᾳ |κάτοχα |μαυροῦ|σθαι σκότῳ.
- [224] ταῦτα |θυμό|μαντις |ῶν σοι |πρευμε|νῶς πα|ρήνεσα.
- [225] εὖ δὲ |παντα|χῆτε|λεῖν σοι |τῶνδε |κρίνο|μεν πέρι.
- [226] [Ἄτοσσα]: ἀλλὰ |μὴν εὐ|νους γ' ὁ |πρῶτος |τῶνδ' ἐ|νυπνί|ων κριτῆς|
- [227] παιδί |καὶ δό|μοις ἐ|μοῖσι |τῆνδ' ἐ|κύρω|σας φάτιν.
- [228] έκτε|λοῖτο |δὴ τὰ |χρηστά· |ταῦτα |δ', ὥς ἐ|φίεσαι|
- [229] πάντα |θήσο|μεν θε|οῖσι |τοῖς τ' ἔ|νερθε |γῆς φίλοις|
- [230] εὗτ' ἂν |εἰς οἴ|κους μό|λωμεν. |κεῖνα |δ' ἐκμα|θεῖν θέλω|
- [231] ὦ φί|λοι, ποῦ |τὰς Ἀ|θήνας |φασὶν |ἰδρῶ|σθαι χθονός.
- [232] [Χορός]: τῆλε |πρὸς δυ|σμαῖς ἄ|νακτος |Ἥλι|ου φθι|νασμάτων.
- [233] [Ἄτοσσα]: ἀλλὰ |μὴν ἴ|μεν' ἐ|μὸς παῖς |τῆνδε |θηρᾶ|σαι πόλιν;
- [234] [Χορός]: πᾶσα |γὰρ γέ|νοιτ' ἂν |Ἑλλάς |βασιλέ|ως ὑ|πήκοος.
- [235] [Ἄτοσσα]: ὦδέ |τις πά|ρεστιν |αὐτοῖς |ἀνδρο|πλήθει|α στρατοῦ;

[236] [Χορός]: καὶ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.

[237] [Ἄτοσσα]: καὶ τί πρὸς τοῦτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἔξαρκῆς δόμοις;

[238] [Χορός]: ἀργύρου πηγὴ τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.

[239] [Ἄτοσσα]: πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χειρὸν αὐτοῖς πρέπει;

[240] [Χορός]: οὐδὰ μῶς· ἔγχεσθα δαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί.

[241] [Ἄτοσσα]: τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπι δεσπόζει στρατῷ;

[242] [Χορός]: οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.

[243] [Ἄτοσσα]: πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίουσέ; πῆλυδας;

[244] [Χορός]: ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.

[245] [Ἄτοσσα]: δεινὰ τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τε κοῦσι φροντίσαι.

[246] [Χορός]: ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆλόγον.

[247] τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσὶ κὸν πρέπει μαθεῖν,

[248] καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

[249] [Ἄγγελος]: ὦ γῆς ἀπάσης Ἀσιᾶδος πολίσματα,

[250] ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν,

[251] ὥς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς

[252] ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἵχεται πεσόν.

[253] ὦμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά.

[254] ὁμῶς δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,

[255] Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

Stasimon

Strophe 1

[256] [Χορός]: ἄνια | ἄνια | νεόκο | τακαῖ |

[257] δάι'· αἰαῖ, διαίνεσθε, Πέρ||σαι,

[259] τόδ' ἄχος κλύοντες.

[260] [Ἄγγελος]: ὥς πάν | τα γ' ἔστ' | ἐκεῖ | ναδια | πεπραγ | μένα·

[261] αὐτὸς | δ' ἀέλ | πτως νό | στιμον | βλέπω | φάος.

Antistrophe 1

[262] [Χορός]: ἦ μακρο | βίοτος | ὅδε γέ | τις αἰ||ῶν |

[263] ἐφάνθη γεραιοῖς, ἀκού||ειν |

[265] τόδε πῆμ' ἄελπτον.

[266] [Ἄγγελος]: καὶ μὴν | παρῶν | γε κού | λόγους | ἄλλων | κλύων,

[267] Πέρσαι, | φράσαιμ' | ἄν οἱ' | ἐπορ | σύνθη | κακά.

Strophe 2

[268] [Χορός]: ὀτοτοτοῖ, μάταν |

[269] τὰ πολ | λὰ βέλε | α παμ | μιγῇ |

[270] γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν |

[271] Δίαν Ἑλλάδα χώραν.

[272] [Ἄγγελος]: πλήθου | σι νε | κρῶν δυ | σπότημω | ἐφθαρ | μένων |

[273] Σαλαμῖ | νος ἀ | κται | πᾶς | τε πρό | σχωρος | τόπος.

Antistrophe 2

[274] [Χορός]: ὀτοτοτοῖ, φίλων |

[275] ἀλίδο | να μέλε | α πολυ | βαφῇ |

[276] κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι |

[277] πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσιν.

[278] Ἄγγελος: οὐδὲν γὰρ ἦρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλυτο

[279] στρατὸς δαμασθεῖς ναῖοι σινέμβολαῖς

Strophe 3

[280] Χορός: ἴϋζ' ἄποτμον βοᾶν

[281] δυσαιανῇ Πέρσais,

[282] ὥς πάνται παγκάκως

[283] θεοὶ θέσαν· αἰαῖ στρατοῦ φθαρέντος.

[284] Ἄγγελος: ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν.

[285] φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὥς στένω μεμνημένος.

Antistrophe 3

[286] Χορός: στυγναί γε δὴ δάιοις·

[287] μεμνησθαί τοι πάρα

[288] ὥς πολλοὺς σπερμάτων

[289] εὐνιδας ἔκτισσαν ἡδ' ἀνάνδρους.

[290] Ἄτοσσα: σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη

[291] κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἡδε συμφορὰ

[292] τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἔρωτῆσαι πάθη.

[293] ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν

[294] θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος

[295] λέξον καταστάς, κεῖ στένεις κακοῖς ὅμως.

[296] τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν

- [297] τῶν ἀρ|χελεί|ων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτου|χί|α|
- [298] ταχθεῖς | ἄναν|δροντά|ξιν ἡ|ρήμου|θανών|;
- [299] [Ἄγγελος]: Ξέρξης | μὲν αὐ|τὸς ζῆ|τε καὶ | βλέπει | φάος·|
- [300] [Ἄτοσσα]: ἐμοῖς | μὲν εἰ|πας δώ|μασιν | φάος | μέγα|
- [301] καὶ λευ|κὸν ἦ|μαρ νυ|κτὸς ἐκ | μελαγ|χίμου·|
- [302] [Ἄγγελος]: Ἀρτεμ|βάρης | δὲ μυ|ρίας | ἵππου | βραβεὺς|
- [303] στύφλους | παρ' ἀ|κτὰς θεί|νεται | Σιλη|νιῶν·|
- [304] χῶ χι|λῖαρ|χος Δα|δάκης | πληγῇ | δορὸς|
- [305] πῆδη|μα κοῦ|φον ἐκ | νεῶς | ἀφῇ|λατο·|
- [306] Τενάγων | τ' ἀρι|στεὺς Βα|κτρίων | ἰθαί|γενῆς|
- [307] θαλασ|σόπλη|κτονῇ|σον Αἰ|αντος | πολεῖ·|
- [308] Λίλαιο|ς, Ἀρ|σάμης | τε κ' Ἀρ|γήστης | τρίτος·|
- [309] οἷδ' ἀμ|φὶ νῆ|σον τὴν | πελει|οθρέμ|μονα|
- [310] δινού|μενοι 'κύρι|σον ἰ|σχυρὰν | χθόνα·|
- [311] πηγαῖς | τε Νεῖ|λου γει|τονῶν | Αἰγυ|πτίου|
- [312] Ἀρκεύς, | Ἀδεύ|ης, καὶ | φερес|σάκης | τρίτος|
- [313] Φαρνοῦ|χος, οἷ|δε να|ὸς ἐκ | μιᾶς | πέσον·|
- [314] Χρυσεὺς | Μάταλ|λος μυ|ριόν|ταρχος | θανών·|
- [315] ἵππου | μελαί|νης ῥή|γεμῶν | τρισμυ|ρίας·|
- [316] πυρρὰν | ζαπλη|θῆδ' ἀ|σκιον | γενει|άδα|
- [317] ἔτεγγ', | ἀμεί|βων χρῶ|τα πορ|φυρέα | βαφῇ·|
- [318] καὶ Μᾶ|γος Ἄρα|βος, Ἀρ|τάβης | τε Βά|κτριος·|
- [319] σκληρᾶς | μέτοι|κος γῆς, | ἐκεῖ | κατέ|φθιτο·|

- [320] Ἄμι|στρις Ἄμ|φιστρεύς |τε πολὺ|πονον|δόρυ|
- [321] νωμῶν, |ὃ τ' ἐ|σθλὸς Ἄρι|όμαρ|δος Σάρ|δεσι|
- [322] πένθος |παρα|σχών, Σει|σάμης |θ' ὁ Μύ|σιος,|
- [323] θάρυβίς |τε πεν|τήκον|ταπεν|τάκις|νεῶν|
- [324] ταγός, |γένος |Λυρναῖ|ος, εὐ|ειδῆς |άνήρ,|
- [325] κεῖται |θανῶν|δείλαι|ορὸς |μάλ' εὐ|τυχῶς·|
- [326] Συέν|νεσίς |τε πρῶ|τος εἰς |εὐψυ|χίαν,|
- [327] Κιλίκων |ἄπαρ|χος, εἷς |άνήρ |πλεῖστον|πόνον|
- [328] ἐχθροῖς |παρα|σχώνεῦ|κλεῶς |ἀπώ|λετο·|
- [329] τοσόν|δε τα|γῶν νῦν |ὑπε|μνήσθην |πέρι·|
- [330] πολλῶν |παρόν|τωνδ' ὀλίγ' |ἀπαγ|γέλλω |κακά·|
- [331] [Ἄτοσσα]: αἰᾶϊ, |κακῶν|ὑψι|σταδῇ |κλύω |τάδε,|
- [332] [Ἄτοσσα]: αἴσχη |τε Πέρ|σαις καὶ |λιγέα|κωκύ|ματα·|
- [333] ἄτὰρ |φράσον |μοι τοῦτ' |ἀνα|στρέψας|πάλιν·|
- [334] πόσον |δὲ πλῆ|θος ἦν |νεῶν |Ἑλλη|νίδων,|
- [335] ὥστ' ἄ|ξιῶ|σαι Περ|σικῶ |στρατεύ|ματι|
- [336] μάχην |συνά|ψαι να|ῖοι|σινέμ|βολαῖς;|
- [337] [Ἄγγελος]: πλήθους |μὲν ἄν |σάφ' ἴσθ' |ἔκα|τιβάρ|βαρον|
- [338] ναυσὶν |κρατῆ|σαι. καὶ |γὰρ Ἑλ|λησιν |μὲν ἦν|
- [339] ὁ πᾶς |ἀριθ|μὸς ἐς |τρια|κάδας |δέκα|
- [340] ναῶν, |δεκάς |δ' ἦν τῶν|δε χω|ρίς ἔκ|κριτος·|
- [341] Ξέρξη |δέ, καὶ |γὰρ οἷ|δα, χι|λιάς |μὲν ἦν|
- [342] ὧν ἦ|γε πλῆ|θος, αἰ |δ' ὑπέρ|κοποι |τάχει|

- [343] ἑκατὸν δις ἦσαν ἐπτάθ' ὦδ' ἔχει λόγος.
- [344] μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
- [345] ἀλλ' ὦδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν,
- [346] τάλαντα βρίσας οὐκ ἴσορρόπῳ τύχῃ.
- [347] θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.
- [348] [Ἄτοεσσα]: ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;
- [349] [Ἄγγελος]: ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
- [350] [Ἄτοεσσα]: ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν, φράσον.
- [351] τίνες κατήρξαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
- [352] [Ἄτοεσσα]: ἦ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;
- [353] [Ἄγγελος]: ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
- [354] φανείς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
- [355] ἀνὴρ γὰρ Ἑλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
- [356] ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῶ Ξέρξῃ τάδε,
- [357] ὥς εἰ μελαίνηνυκτὸς ἵξεται κνέφας,
- [358] Ἑλλήνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
- [359] ναῶν ἐπανθορόν τε φίλος ἄλλοσε
- [360] δρασμῷ κρυφαίω βίοντον ἐκσωσείατο.
- [361] ὁ δ' εὐθὺς ὥς ἤκουσεν, οὐ ξυνεῖς δόλον
- [362] Ἑλληνοσὶν ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
- [363] πᾶσιν προφωνεῖ τὸνδε ναυάρχους λόγον,
- [364] εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἢ ἥλιος χθόνα
- [365] λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,

- [366] τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισὶν
- [367] ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἄλιον ῥόθους,
- [368] ἄλλας δὲ κύκλω νῆσον Αἴαντος πέριξ·
- [369] ὥς εἰ μόρον φευξοίεθ' Ἑλλήνες κακόν,
- [370] ναυσὶν κρυφαίως δ' ἄρ' ἰσμεν εὐρόντες τινά,
- [371] πᾶσιν στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
- [372] τοσαῦτ' ἔλ' ἐξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός·
- [373] οὐ γὰρ τὸ μέλ' ἔκθεων ἠπίστατο.
- [374] οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
- [375] δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
- [376] τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
- [377] ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
- [378] καὶ νύξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
- [379] ἐς ναῦν ἔχ' ὅρι πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης·
- [380] τάξις δὲ τᾶξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
- [381] πλέουσι δ' ὥς ἔκαστος ἦν τεταγμένος,
- [382] καὶ πάν' ἄνδρες δὴ διάπλοον καθίστασαν
- [383] ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
- [384] καὶ νύξ ἔχ' ὅρι, κοῦ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
- [385] κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδ' ἀμῆ καθίστατο·
- [386] ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπῳ λοςήμερα
- [387] πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφειγγῆς ἰδεῖν,
- [388] πρῶτον μὲν ἡ χεῖρ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα

- [389] μολπη|δὸν ἡ|φήμη|σεν, ὄρ|θιον|δ' ἅμα|
- [390] ἀντη|λάλα|ξε νη|σιώ|τιδος|πέτρας|
- [391] ἡχώ·|φόβος|δὲ πᾶ|σι βαρ|βάροις|παρῆν|
- [392] γνώμης|ἀπο|σφαλεῖ|σινού|γὰρ ὥς|φυγῇ|
- [393] παιᾶν' |ἐφύ|μνουν σε|μνὸν Ἑλ|ληνες|τότε,|
- [394] ἀλλ' ἐς|μάχην|ὀρμῶν|τεσεύ|ψύχω|θράσει·|
- [395] σάλπιγξ|δ' αὖ|τῇ πάντ' |ἐκεῖν' |ἐπέ|φλεγεν·|
- [396] εὐθύς|δὲ κώ|πης ῥοθι|ἄδος|ξυνεμ|βολῇ|
- [397] ἔπαι|σαν ἅλ|μην βρύχι|ον ἐκ|κελεύ|ματος,|
- [398] θοῶς|δὲ πάν|τες ἦ|σαν ἐκ|φανεῖς|ιδεῖν·|
- [399] τὸ δε|ξιὸν|μὲν πρῶ|τον εὐ|τάκτως|κέρας|
- [400] ἡγεῖ|το κό|σμῳ, δεύ|τερον|δ' ὁ πᾶς|στόλος|
- [401] ἐπε|ξεχώ|ρει, καὶ|παρῆν|ὁμοῦ|κλύειν|
- [402] πολλὴν|βοήν, ὧ|παῖ|δες Ἑλ|λήνων|ἴτε,|
- [403] ἔλευ|θεροῦ|τε πατρίδ', |ἔλευ|θεροῦ|τε δὲ|
- [404] παῖδας, |γυναι|κας, θεῶν|τέ πα|τρῶων|ἔδη,|
- [405] θήκας|τε προγό|νων· νῦν|ὕπερ|πάντων|ἀγών·|
- [406] καὶ μὴν|παρ' ἡ|μῶν Περ|σίδος|γλώσσης|ρόθος|
- [407] ὑπην|τία|ζε, κοῦ|κέτ' ἦν|μέλλειν|ἀκμή·|
- [408] εὐθύς|δὲ ναῦς|ἐν νη|ὶ χαλ|κήρη|στόλον|
- [409] ἔπαι|σεν· ἦρ|ξε δ' ἐμ|βολῆς|Ἑλλη|νικῇ|
- [410] ναῦς, κᾶ|ποθραύ|ει πάν|τα Φοι|νίσσης|νεῶς|
- [411] κόρυμβ', |ἐπ' ἅλ|λην δ' ἅλ|λος ἡϋ|θουνεν|δόρυ·|

- [412] τὰ πρῶτα μέν νυν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
- [413] ἀντεῖχεν· ὥς δὲ πληθὸς ἐν στενῷ νεῶν
- [414] ἤθροιστ' ἄρωγῇ δ' οὐ τις ἀλλήλοισι παρήν,
- [415] αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβόλοισι χαλκοστόμοις
- [416] παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
- [417] Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
- [418] κύκλω πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
- [419] σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
- [420] ναυαγίων πλήθους ἀκαὶ φόνου βροτῶν.
- [421] ἄκται δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυνον,
- [422] φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
- [423] ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
- [424] τοὶ δ' ὥστε θύνουσι ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
- [425] ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασιν τ' ἐρείπιων
- [426] ἔπαιον, ἐρράχιζον· οἱ μὲν γὰρ δ' ὁμοῦ
- [427] κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
- [428] ἕως κελαϊνῆς νυκτὸς ὁμμ' ἀφείλετο.
- [429] κακῶν δὲ πληθὸς, οὐδ' ἄν εἰ δέκ' ἦματα
- [430] στοιχηγοροῖην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
- [431] εὔ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδ' ἀμ' ἡμέρᾳ μιᾷ
- [432] πληθὸς τοσούτῳ τάρτεϊ θρώπων θανεῖν.
- [433] [Ἄτοσσα]: αἰαῖ, κακῶν δὲ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
- [434] Πέρσας τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

- [435] [Ἄγγελος]: εὖ νυν | τόδ' ἴσθι, μηδέπω | μεσοῦν | κακόν·
- [436] | τοιάδ' | ἐπ' αὐτοῖς ἤλθε | συμφορὰ | πάθους |
- [437] | ὡς τοῖσδε καὶ | δὲ ἄντισθαι | κῶσαι | ῥοπή·
- [438] [Ἄτοσσα]: καὶ τίς | γένοιτ' ἂν τῆσδ' | ἔτ' ἐχθίων | τύχη;
- [439] | λέξον | τίν' αὖ φῆς τήνδε | συμφορὰν | στρατῶν |
- [440] | ἐλθεῖν | κακῶν | ῥέπουσαν | ἐς τὰ μάσσονα·
- [441] [Ἄγγελος]: Περσῶν | ὅσοι περὶ | σὺν ἅμα τοῖς φύσιν,
- [442] | ψυχὴν | τ' ἄριστοι κεῖ | γένειαν | ἐκπρεπεῖς,
- [443] | αὐτῶν | τ' ἄνακτι πύστιν | ἐν πρώτοις | ἀεί,
- [444] | τεθναῖσιν αἰσχροῦς | δυσκλεεστάτῳ | μόρῳ·
- [445] [Ἄτοσσα]: οἷ' ἔγωγε | τάλαινα | συμφορᾶς | κακῆς, φίλοι·
- [446] | ποίω | μόρῳ | δὲ τοῦσδε φῆς | ὅλωλέναι;
- [447] [Ἄγγελος]: νῆσός | τις ἔστι πρόσθε | Σαλαμῖνος | τόπων,
- [448] | βαϊά, | δύσσορμος | ναυσίν, ἣν | ὁ φιλόχορος |
- [449] | Πάν ἐμβατεύει, | ποντίας ἀκτῆς | ἔπι·
- [450] | ἐνταῦθα πέμπει | τοῦσδ', ὅπως, | ὅταν νεῶν |
- [451] | φθαρέντες ἐχθροὶ | νῆσον ἐκσφάζοι | αὐτό,
- [452] | κτείνου | ἐν εὐχείρῳ | τὸν ἑλλήνων | στρατόν,
- [453] | φίλους | δ' ὑπεκσφάζου | ἐν ἑλλήνων | πόρων,
- [454] | κακῶς | τὸ μέλλον | ἰστορῶν· ὥς γὰρ | θεὸς |
- [455] | ναῶν | ἔδωκε κύδος ἑλλησιν | μάχης,
- [456] | αὐτὴν μερὸν | φράξαντες | εὐχάλκοις | δέμας |
- [457] | ὅπλοισι ναῶν | ἐξέθρων | σκόν· ἄμφω δὲ |

- [458] κυκλοῦν|το πᾶ|σαν νῆ|σον, ὥστ' |ἀμη|χανεῖν|
- [459] ὅποι |τράποιν|το. πολ|λὰ μὲν |γὰρ ἐκ |χερῶν|
- [460] πέτροι|σιν ἡ|ράσσον|το, το|ξικῆς |τ' ἄπο|
- [461] θώμιγ|γος ἰ|οὶ προ|σπίτνον|τές|ῳ λυσαν·|
- [462] τέλος |δ' ἐφορ|μηθέν|τες|ἐξ |ἐνδὸς |ρόθου|
- [463] παῖου|σι, κρεο|κοποῦ|σι δυ|στήνων |μέλη|,
- [464] ἕως |ἀπάν|των|ἐξ|απέ|φθειραν |βίον|.
- [465] Ξέρξης |δ' ἀνώ|μωξεν |κακῶν|ὀρῶν |βάθος·|
- [466] ἔδραν |γὰρ εἴ|χε παν|τὸς εὐ|αγῆ |στρατοῦ|,
- [467] ὕψη|λὸν ὄχ|θον ἄγ|χι πελα|γίας |ἀλός·|
- [468] ῥήξας |δὲ πέ|πλους κἀ|νακω|κύσας|λιγύ|,
- [469] πεζῷ |παραγ|γεῖλας|ἄφαρ |στρατεύ|ματι|,
- [470] ἴησ' |ἀκό|σμως|ὺν |φυγῇ. |τοιάν|δεσοι|
- [471] πρὸς τῇ |πάραι|θεσυσμ|φορὰν |πάρα |στένειν|.
- [472] [Ἄτοσσα]: ὦ στυ|γνὲ δαῖ|μον, ὡς |ἄρ' ἔ|ψευσας |φρενῶν|
- [473] Πέρσας· |πικρὰν |δὲ παῖς |ἐμὸς |τιμω|ρίαν|
- [474] κλεινῶν |Ἀθη|νῶν ἡ|ῶρε, κοῦκ |ἀπήρ|κεσαν|
- [475] οὓς πρό|σθε Μαρα|θῶν βαρ|βάρων |ἀπώ|λεσεν·|
- [476] ὧν ἀν|τίποι|να παῖς |ἐμὸς |πράξειν |δοκῶν|
- [477] τοσόν|δε πλη|θος πη|μάτων |ἐπέ|σπασεν·|
- [478] σὺ δ' εἰ|πέ, να|ῶν αἵ |πεφεύ|γασιν |μόρον|,
- [479] ποῦ τάσδ' |ἔλει|πες· οἷ|σθα ση|μῆναι |τορῶς|;
- [480] [Ἄγγελος]: ναῶν |γε τα|γοὶ τῶν |λελειμ|μένων|σύδην|

- [481] κατ' οὐρον οὐκ εὕκοσμοναῖρονται φυγῆν·
- [482] στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
- [483] διώλ' λυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
- [484] δίψῃ πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
- [485] διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα
- [486] καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὐ
- [487] Σπερχεῖος ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶ·
- [488] κάντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιίδος πέδον
- [489] καὶ Θερσαλῶν πόλεις ὑπεσπανισμένους
- [490] βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
- [491] δίψῃ τε λιμῶ τ'· ἀμφοτέρω γὰρ ἦν τάδε.
- [492] Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἔς τε Μακεδόνων
- [493] χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
- [494] Βόλβης θ' ἔλειπον δόνακα, Πάγγαιόν τ' ὄρος,
- [495] Ἦδω νίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
- [496] χειμῶν' ἄωρον ὥρσε, πῇ γνυσιν δὲ πᾶν
- [497] ῥέεθρον ἀγνοῦ Στρυμόνος· θεοὺς δέ τις
- [498] τὸ πρὶν νομίζωνοῦ δαμοῦ τότε ἠὔχετο
- [499] λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
- [500] ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
- [501] στρατός, περᾶ κρυσταλλοπῆγφιά πόρον·
- [502] χῶστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
- [503] ἀκτῖνας ὥρμηθη, σεσωσμένος κυρεῖ.

- [504] φλέγων | γὰρ αὐ|γαῖς λαμ|πρὸς ἡ|λίου κύκλος|
- [505] μέσον | πόρον | διῆ|κε, θερ|μαίνων | φλογί.|
- [506] πίπτον | δ' ἐπ' ἀλ|λήλοι|σιν· ἡ|τύχει |δέ τοι|
- [507] ὅστις | τάχι|σταπνεῦμ' |ἀπέρ|ρηξεν |βίου.|
- [508] ὅσοι | δὲ λοι|ποὶ κᾶ|τυχον |σωτη|ρίας,|
- [509] Θρήκην | περά|σαντες|μόγις |πολλῶ|πόνω,
- [510] ἥκου|σιν ἐκ|φυγόν|τες, οὐ |πολλοί|τινες,
- [511] ἐφ' ἐ|στιοῦ|χονγαῖ|αν· ὡς |στένειν |πόλιν|
- [512] Περσῶν, |ποθοῦ|σανφιλ|τάτην |ῥῆβην |χθονός.
- [513] ταῦτ' ἔστ' |ἀλη|θῆ· πολ|λὰ δ' ἐ|κλείπω |λέγων|
- [514] κακῶν | ἃ Πέρ|σαις ἐγ|κατέ|σκηψεν |θεός.
- [515] [Χορός]: ὦ |δυ|σπόνη|τεδαῖ|μον, ὡς |ἄγαν |βαρὺς|
- [516] ποδοῖν | ἐνῆ|λουπαν|τὶ Περ|σικῶ |γένει.
- [517] [Ἄτοσσα]: οἱ |'γὼ |τάλαι|ναδια|πεπραγ|μένου|στρατοῦ·
- [518] ὦ |νυ|κτὸς ὀ|ψις ἐμ|φανῆς |ένυ|πνίων,
- [519] ὡς κάρ|τα μοι |σαφῶς |ἐδή|λωσας |κακά.
- [520] ὑμεῖς |δὲ φαύ|λως αὐτ' |ἄγαν |ἐκρί|νατε.
- [521] ὅμως |δ', ἐπει|δὴ τῇδ' |ἐκύ|ρωσεν |φάτις|
- [522] ὑμῶν, |θεοῖς |μὲν πρῶ|τον εὖ|ξασθαι |θέλω.
- [523] ἔπειτα Γῆ |τε καὶ |φθιτοῖς |δωρή|ματα|
- [524] ἥξω |λαβοῦ|σαπέλα|νον ἐξ |οἴκων |ἐμῶν, —
- [525] ἐπί|σταμαι |μὲν ὡς |ἐπ' ἐ|ξειργα|σμένοις,

[526] ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶον πέλοι.

[527] ὕμᾱς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖςδε τοῖς πεπραγμένοις

[528] πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλευματα.

[529] καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,

[530] παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,

[531] μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι σπρὸσθῇται κακόν.

Stasimon

[532] [Χορός]: ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν γὰρ Περσῶν

[533] τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων

[534] στρατιὰν ὀλέσας

[535] ἄστυ τὸ Σούσων ἢ δ' Ἀγβατάνων

[536] πένθει δνοφερῶ κατέκρυψας.

[537] πολλαὶ δ' ἄταλαῖς χερσὶ καλύπτρας

[538] κατερεικόμεναι

[539] διαμυδαλέοις δάκρυσιν κόλπους

[540] τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.

[541] αἱ δ' ἀβρόγοι Περσίδες ἀνδρῶν

[542] ποθέουσαι ἰδεῖν ἄρτιζυγίαν,

[543] λέκτρων εὐνὰς ἀβροχίτωνας,

[544] χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφείσαι,

[545] πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.

[546] κάγῳ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων

[547] αἴρω | δοκίμῳ | πολυπεν|θῆ.

Strophe 1

[548] [Χορός]: νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει|

[549] γαῖ' Ἀ|σὶς ἐκ|κενου|μένα.

[550] Ξέρξης | μὲν ἄ|γαγεν, |ποποῖ,

[551] Ξέρξης | δ' ἀπώ|λεσεν, |τοτοῖ,

[552] Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως|

[553] βαρίδεσσι ποντίαις.

[554] τίπτε Δαρεῖος μὲν οὐ||τω|

[555] τότε' ἀβλαβῆς ἐπῆν|

[556] τόξαρχος πολιῆταις,

[557] Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ;

Antistrophe 1

[558] [Χορός]: πεζοὺς γάρ σφε καὶ θαλασσίους|

[559] λινό|πτεροι |κυανῶ|πιδες|

[560] νᾶες | μὲν ἄ|γαγον, |ποποῖ,

[561] νᾶες | δ' ἀπώ|λεσαν, |τοτοῖ,

[562] νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,

[563] διὰ δ' ἰαόνων χέρας.

[564] τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'

[565] αὐτὸν εἰσακούομεν|

[566] Θρήκης ἄμ πεδιήρεις|

[567] δυσχίμους τε κελεύθους.

Strophe 2

[568] [Χορός]: τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροιο, φεῦ,

[569] ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας, ἡέ,

[570] ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας, ὅᾃ,

[571] ἔρρανται στένε καὶ δακνάζου,

[572] βαρὺ δ' ἀμβόασον

[573] οὐράνι' ἄχῃ, ὅᾃ.

[574] τεῖνε δὲ δυσβάυκτον

[575] βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

Antistrophe 2

[576] [Χορός]: γναπτόμενοι δ' ἀλλὶ δεινᾷ φεῦ,

[577] σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἡέ,

[578] παίδων τᾷς ἀμιάντου, ὅᾃ.

[579] πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθεὶς

[580] τοκέες τ' ἄπαιδες

[581] δαιμόνι' ἄχῃ, ὅᾃ,

[582] δυσρόμενοι γέροντες

[583] τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.

Strophe 3

[584] [Χορός]: τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν

[585] οὐκέτι περσονομοῦνται,

[586] οὐδ' ἔτι δασμοφοροῦσιν
 [587] δεσποσύνουσιν ἀνάγκαις,
 [588] οὐδ' ἔς γ' ἄν προπίτνοντες
 [589] ἄζονται· βασιλεία
 [590] γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.

Antistrophe 3

[591] [Χορός]: οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
 [592] ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
 [593] λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
 [594] ὥς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
 [595] αἰμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
 [596] Αἶαντος περικλύστα
 [597] νᾶσος ἔχει τὰ Περσᾶν.
 [598] [Ἄτοσσα]: φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
 [599] ἐπίσταται βροτοῖσιν ὥς ὅταν κλύδων
 [600] κακῶν ἐπέλθῃ πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
 [601] ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
 [602] τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχην.
 [603] ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
 [604] ἐν ὄμμασιν τάντα ἄφαίνεταί θεῶν,
 [605] βοᾷ δ' ἐν ὧσιν κέλαδος οὐ παιῶνιος·
 [606] τοῖα κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.

[607] τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων

[608] χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν

[609] ἔσται λα, παιδὸς πατρὶ πρευμαεῖς χοῶς

[610] φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μελικτήρια,

[611] βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὐποτον γάλα,

[612] τῆς τ' ἀνθεμουργοῦστάγμα, παμφαῆς μέλι,

[613] λιβάσιν ὕδρη λαΐσπαρθένου πηγῆς μέτα,

[614] ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο

[615] ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·

[616] τῆς τ' αἰέν ἐν φύλλοισι θαλάουσης βίον

[617] ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,

[618] ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα,

[619] ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων

[620] ὕμνους ἔπευφημεῖτε, τὸν τε δαίμονα

[621] Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ

[622] τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

Stasimon

[623] [Χορός]: βασιλεῖα γύναι, πρέσβος Πέρσαις,

[624] σύ τε πέμπε χοῶς θαλάμους ὑπὸ γῆς,

[625] ἡμεῖς θ' ὕμνοις αἴτησόμεθα

[626] φθιμένων πομποῦς

[627] εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίης.

[628] ἀλλά, χθόνιοι δαίμονες ἄγνοί,
 [629] Γῆ τε καὶ Ἑρμῇ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
 [630] πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς·
 [631] εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἷδε πλέον,
 [632] μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.

Strophe 1

[633] [Χορός]: ἦ ῥ' αἶει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
 [635] βάρβαρ' ἀσαφηνῇ
 [636] ἰέντος τὰ παναίολ' αἰῶανῇ
 [637] δύσθροα βάγματ', ἦ
 [638] παντάλαν' ἄχη διαβοάσω;
 [639] νέρθεν ἄρα κλύει μου;

Antistrophe 1

[640] [Χορός]: ἀλλὰ σύ μοι Γῆ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες
 [642] δαίμονα μεγαυχῇ
 [643] ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
 [644] Περσᾶν Σουσιγενῇ θεόν·
 [645] πέμπετε δ' ἄνω οἶον οὔπω
 [646] Περσὶς αἶ' ἐκάλυπεν.

Strophe 2

[647] [Χορός]: ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος·
 [648] φίλα γὰρ κέκευθεν ἦθη.

[649] Ἄιδωνεὺς δ' ἀναπομῖπός|

[650] ἀνείης, Ἄιδωνεύς,|

[651] θεῖον ἀνάκτορα Δαριᾶνα. ἦέ. |

Antistrophe 2

[652] [Χορός]: οὐδὲ γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ|

[653] πολεμοφθόροισιν ἄταις,|

[654] θεομήστῳρ δ' ἐκικλήσκειτο|

[655] Πέρσαις, θεομήστῳρ|

[656] δ' ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ποδοῦχει. ἦέ. |

Strophe 3

[657] [Χορός]: βαλήν, ἀρχαῖος βαλήν, ἴθι, ἰκοῦ·|

[659] ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,|

[660] κροκόβαπτον ποδὸς εὐμαριν ἀείρων,|

[661] βασιλείου τιάρας|

[662] φάλαρον πιφαύσκων. |

[663] βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἶ. |

Antistrophe 3

[664] [Χορός]: ὅπως αἰανῆ κλύης νέα τ' ἄχη,|

[666] δέσποτα δεσπότη φάνηθι. |

[667] Στυγία γὰρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται·|

[668] νεολαία γὰρ ἦδη|

[670] κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν. |

[671] βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἷ.

Epode 1

[673] [Χορός]: αἰαῖ αἰαῖ.

[674] ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών,

[675] τί τάδε τί τάδε δυνάτα δυνάτα

[676] περὶ τᾶ σᾶ δίδυμα †διαγόεν† ἀμάρτια;

[677] πᾶσαι γᾶ τᾶδ'

[678] ἐξέφθινται τρίσκαλμοι

[680] νᾶες ἄναες ἄναες.

[681] [Εἰδωλον Δαρείου]: ὦ πι|στὰ πι|στῶν ἤ|λικές |θ' ἥβης |ἐμῆς|

[682] Πέρσαι |γεραι|οί,τινα |πόλις |πονεῖ |πόνον;

[683] στένει, |κέκο|πται, καὶ |χαράσ|σεται |πέδον.

[684] λεύσσω |δ' ἄκοι|τιν τὴν |ἐμὴν |τάφου |πέλας|

[685] ταρβῶ, |χοὰς |δὲ πρευ|μενῆς |ἐδε|ξάμην.

[686] ὑμεῖς |δὲ θρη|νεῖτ' ἐγ|γὺς ἐ|στῶτες |τάφου|

[687] καὶ ψυ|χαγω|γοῖς ὀρ|θιά|ζοντες |γόοις|

[688] οἰκτρῶς |καλεῖ|σθέ μ'. ἐ|στὶ δ' οὐκ |εὐέ|ξοδον,

[689] ἄλλως |τε πάν|τως χοί |κατὰ |χθονὸς |θεοὶ|

[690] λαβεῖν |ἀμεί|νους εἰ|σὶν ἢ |μεθι|έναι.

[691] ὅμως |δ' ἐκεί|νοις ἐν|δυνα|στεύσας |ἐγὼ|

[692] ἦκω. |τάχυ|νε δ' ὥς |ἄμεμ|πτος ὦ |χρόνου.

[693] τί ἐ|στι Πέρ|σαις νεοχ|μὸν ἐμ|βριθὲς |κακόν·|

Strophe 1

[694] [Χορός]: σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
[695] σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
[696] σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.
[697] [Δαρείος]: ἀλλ' ἐπεὶ κάτ'ωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπαισμένος,
[698] μή τι μακίστηρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
[699] εἶπε καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

Antistrophe 1

[700] [Χορός]: δέμαι μὲν χαρίσασθαι,
[701] δέμαι δ' ἀντία φάσθαι,
[702] λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.
[703] [Δαρείος]: ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
[704] τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραῖα ξύννομ' εὐγενέσγυναι,
[705] κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
[706] λέξον· ἀνθρώπειάδ' ἄν τοι πῆματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
[707] πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
[708] γίνετ' αἰθνητοῖς, ὁ μᾶσσων βίοςτος ἦν ταῖς, πρόσω.
[709] [Ἄτοσσα]: ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχῶν ὄλβον εὐτυχεῖσσι
[710] ὥς ἔως τ' ἔλευσες αὐγὰς ἡλίου ζηλωτὸς ὢν
[711] βίοντα εὐαίωνα Πέρσας ὥς θεὸς διήγαγες,
[712] νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.
[713] πάντα γάρ, Δαρεῖ' ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχέϊ χρόνῳ.
[714] διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὥς εἰπεῖν ἔπος.

[715] [Δαρείος]: τίνι τρό|πω; λοι|μοῦ τις ἦ|λθε σκη|πτὸς ἢ σ|τά|σις πό|λει;

[716] [Ἄτοσσα]: οὐ|δα μῶ|ς· ἀ|λλ' ἀ|μφ' Ἀ|θή|νας πᾶ|ς κα|τέ|φθα|ρ|ται στρα|τός.

[717] [Δαρείος]: τί|ς δ' ἐ|μῶν ἐ|κεῖ|σε πα|ίδων ἐ|στρα|τη|λά|τει; φρά|σον.

[718] [Ἄτοσσα]: θού|ρι|ος Ξέ|ρ|ξης, κε|νώ|σας πᾶ|σαν ἡ|πεί|ρου πλά|κα.

[719] [Δαρείος]: πε|ζὸς ἡ|ναύ|της δὲ πεί|ραν τή|νδ' ἐ|μῶ|ρα νεν|τά|λας;

[720] [Ἄτοσσα]: ἀ|μφό|τερα δι|πλοῦν μέ|τωπον ἦν|δυ|οῖν στρα|τευ|μά|τοιιν.
der|zwei

[721] [Δαρείος]: πῶ|ς δὲ καί|στρα|τὸς το|σό|σδε πε|ζὸς ἦ|νυ|σεν περᾶν;

[722] [Ἄτοσσα]: μη|χα|ναῖς ἔ|ζευ|ξεν Ἑ|λλης πο|ρθ|μόν, ὥ|στ' ἔ|χειν πό|ρον.

[723] [Δαρείος]: καί| τὸ|δ' ἐ|ξέ|πρα|ξεν, ὥ|στε Βό|σπο|ρον κλη|σαι μέ|γαν.

[724] [Ἄτοσσα]: ὦ|δ' ἔ|χει γνῶ|μης δέ|πού|τις δαι|μό|νων ξυ|νή|ψατο.

[725] [Δαρείος]: φεῦ, μέ|γας τις ἦ|λθε δαί|μων, ὥ|στε μὴ|φο|νεῖν καλῶ|ς.

[726] [Ἄτοσσα]: ὥ|ς ἰ|δεῖν τέ|λος πά|ρεστιν οἶ|ον ἦ|νυ|σεν κακόν.

[727] [Δαρείος]: καί| τί δὴ|πρά|ξα|σιν αὐ|τοῖς ὦ|δ' ἐ|πισ|τε|νά|ζετε;

[728] [Ἄτοσσα]: ναυ|τι|κὸς στρα|τὸς κα|κω|θεῖς πε|ζὸν ὥ|λε|σε στρα|τόν.

[729] [Δαρείος]: ὦ|δε παμ|πή|δη|νδὲ λα|ὸς πᾶ|ς κα|τέ|φθα|ρ|ται δο|ρί;

[730] [Ἄτοσσα]: πρὸς|τά|δ' ὥ|ς Σού|σων μὲν ἄ|στυ πᾶν|κε|ναν|δρί|αν στέ|νει.

[731] [Δαρείος]: ὦ|πό|ποι κεδ|νῆς ἀ|ρω|γῆς κά|πι|κου|ρί|ας στρα|τοῦ.

[732] [Ἄτοσσα]: Βακ|τρί|ων δ' ἔρ|ρει πα|νώ|λης δῆ|μος, οὐ|δέ|τις γέ|ρων.

[733] [Δαρείος]: ὦ|μέ|λεος, οἷ|αν ἄρ' ἦ|βην ξυ|μμά|χων ἀ|πώ|λεσεν.

[734] [Ἄτοσσα]: μονά|δα δὲ Ξέ|ρ|ξην ἔ|ρη|μόν φασιν|οὐ πολ|λῶν μέ|τα—

[735] [Δαρείος]: πῶ|ς τε δὴ|καί|ποῖ|τε λευ|τᾶν; ἔ|στι|τις σω|τη|ρία;

[736] [Ἄτοσσα]: ἄ|σμε|νον μο|λεῖν γέ|φυ|ραν γαῖν|δυ|οῖν ζευ|κτη|ρίαν.
zwei

[737] [Δαρείος]: καὶ πρὸς ἥπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;

[738] [Ἄτοσσα]: ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς τοῦτό γ', οὐδ' ἔνι στάσις.

[739] [Δαρείος]: φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν

[740] Ζεὺς ἀπέσκηπεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που

[741] διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ἠύχουν ἔκτε λευτῇσιν θεοῦς.

[742] ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῶθεός συνάπτεται.

[743] νῦν κακῶν ἔοικε πηγῇ πᾶσιν ἠύρῃσθαι φίλοις.

[744] παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἦνυσεν νέω θράσει.

[745] ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὦς δεσμώμασιν

[746] ἤλπισε σχῆσιν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ.

[747] καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις

[748] περιβαλὼν πολὴν κέλευθον ἦνυσεν πολὺ στρατῶ,

[749] θνητὸς ὦν θεῶν τε πάντων ὤχετ', οὐκ εὐβουλία,

[750] καὶ Ποσειδῶνος κρατήσιν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν

[751] εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος

[752] οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῇ.

[753] [Ἄτοσσα]: ταῦτά τοι κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται

[754] θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνους

[755] πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὑπο

[756] ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῶον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.

[757] τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνειδῇ πολλάκις κλύων κακῶν

[758] τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στρατεὺμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

[759] [Δαρείος]: τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον

- [760] μέγι|στον, ἀ|είμνη|στον, οἷ|ον οὐ|δέπω|
- [761] τόδ' ἄ|στου Σού|σων ἐ|ξεκεί|νωσεν| πεσόν,|
- [762] ἐξ οὗ|τε τι|μὴν Ζεὺς| ἄναξ| τήνδ' ὦ|πασεν,|
- [763] ξν' ἄνδρ' |ἀπά|σης Ἀ|σίδος| μηλο|τρόφου|
- [764] ταγεῖν, |ἔχον|τασκή|πτρον εὐ|θυντή|ριον.|
- [765] Μηδος |γὰρ ἦν| ὁ πρῶ|τος ἡ|γεμῶν| στρατοῦ·|
- [766] ἄλλος |δ' ἐκεί|νου παῖς| τόδ' ἔρ|γον ἥ|νυσεν·|
- [767] φρένες |γὰρ αὐ|τοῦ θυ|μὸν ὦ|ακο|στρόφουν.|
- [768] τρίτος |δ' ἀπ' αὐ|τοῦ Κῦ|ρος, εὐ|δαίμων| ἀνὴρ,|
- [769] ἄρξας |ἔθη|κε πᾶ|σιν εἰ|ρήνην| φίλοις·|
- [770] Λυδῶν |δὲ λα|ὸν καὶ| Φρυγῶν| ἐκτὴ|σατο,|
- [771] ἴω|νίαν| τε πᾶ|σαν ἥ|λασεν| βίᾱ·|
- [772] θεὸς |γὰρ οὐκ| ἤχθη|ρεν, ὥς| εὐφρων| ἔφω·|
- [773] Κύρου |δὲ παῖς| τέταρ|τοσὴν ὕ|θυνε| στρατόν·|
- [774] πέμπτος |δὲ Μάρ|δος ἦρ|ξεν, αἰ|σχύνη| πάτρᾱ·|
- [775] θρόνοι|σί τ' ἄρ|χαίοι|σι· τὸν| δὲ σὺν| δόλῳ|
- [776] Ἄρτα|φρένης| ἔκτει|νεν ἐ|σθλὸς ἐν| δόμοις,|
- [777] ξὺν ἀν|δράσιν| φίλοι|σιν, οἷς| τόδ' ἦν| χρέος·|
- [778] [ἔκτος |δὲ Μάρα|φίς, ἔ|βδομος| δ' Ἄρτα|φρένης.]
]
- [779] κάγῳ |πάλου| τ' ἔκυρ|σα τοῦ| περ ἥ|θελον,|
- [780] κάπε|στράτευσ|α πολ|λὰ σὺν| πολλῷ| στρατῷ·|
- [781] ἀλλ' οὐ| κακὸν| τοσόν|δε προ|σέβαλον| πόλει·|

- [782] Ξέρξης | δ' ἐμὸς | παῖς ὦν | νέος | νέα | φρονεῖ,
- [783] κοῦ μνη|μονεύ|ει τὰς | ἐμὰς | ἐπι|στολάς·
- [784] εὖ γὰρ | σαφῶς | τόδ' ἴστ', | ἐμοὶ | ξυνή|λικες,
- [785] ἅπαν|τες ἡ|μεῖς, οἱ | κράτη | τάδ' ἔ|σχομεν,
- [786] οὐκ ἂν | φανεῖ|μεν πῆ|ματ' ἔρ|ξαντες | τόσα.
- [787] [Χορός]: τί οὖν, | ἄναξ | Δαρεῖ|ε, ποῖ | κατα|στρέφεις
- [788] λόγων | τελευ|τήν; πῶς | ἂν ἐκ | τούτων | ἔτι
- [789] πράσσοι|μεν ὥς | ἄρι|σταΠερ|σικὸς | λεώς;
- [790] [Δαρεῖος]: εἰ μὴ | στρατεύ|οισθ' ἐς | τὸν Ἑλ|λήνων | τόπον,
- [791] μηδ' εἰ | στράτευ|μα πλεῖ|ον ἦι | τὸ Μη|δικόν.
- [792] αὐτὴ | γὰρ ἡ | γῆ ξύμ|μαχος | κείνοις | πέλει.
- [793] [Χορός]: πῶς τοῦτ' | ἔλε|ξας, τίνι | τρόπῳ | δὲ συμ|μαχεῖ;
- [794] [Δαρεῖος]: κτείνου|σα λι|μῶ τοὺς | ὑπερ|πόλλους|ἄγαν.
- [795] [Χορός]: ἀλλ' εὐ|σταλῇ | τοι λε|κτὸν ἄ|ροῦμεν | στόλον.
- [796] [Δαρεῖος]: ἀλλ' οὐδ' | ὁ μεί|νας νῦν | ἐν Ἑλ|λάδος | τόποις
- [797] στρατὸς | κυρή|σει νο|στίμου | σωτη|ρίας.
- [798] [Χορός]: πῶς εἴ|πας; οὐ | γὰρ πᾶν | στράτευ|μα βαρ|βάρων
- [799] περᾶ | τὸν Ἑλ|λης πορθ|μὸν Εὐ|ρώπης | ἄπο;
- [800] [Δαρεῖος]: παῦροι | γε πολ|λῶν, εἴ | τι πι|στεῦσαι | θεῶν
- [801] χρὴ θε|σφάτοι|σιν, ἐς | τὰ νῦν | πεπραγ|μένα
- [802] βλέπαν|τα· συμ|βαίνει | γὰρ οὐ | τὰ μέν, | τὰ δ' οὔ.
- [803] κεῖπερ | τάδ' ἐ|στί, πλῆ|θος ἔκ|κριτον | στρατοῦ
- [804] λείπει | κεναι|σινέλ|πίσιν | πεπει|σμένος.

- [805] μίμνου|σι δ' ἔν|θα πεδί|ον Ἀ|σωπὸς |ῥοαῖς|
- [806] ἄρδει, |φίλον| πία|σμα Βοι|ωτῶν |χθονί·|
- [807] οὗ σφιν |κακῶν| ὕψιστ' |ἐπαμ|μένει |παθεῖν,
- [808] ὕβρεως |ἄποι|να κα|θέων |φρονη|μάτων·|
- [809] οἷ γῆν |μολόν|τεζΕλ|λάδ' οὐ |θεῶν |βρέτη|
- [810] ἡδοῦν|το συ|λᾶν οὐ|δὲ πιμ|πράναι |νεώς·|
- [811] βωμοὶ |δ' αἰ|στοι, δαι|μόνων |θ' ἰδρύ|ματα|
- [812] πρόρρι|ζα φύρ|δην ἐ|ξανέ|στραπται |βάθρων·|
- [813] τοιγὰρ |κακῶς| δράσαν|τεζούκ |ἐλάσ|σονα|
- [814] πάσχου|σι, τὰ δὲ |μέλλου|σι, κού|δέπω |κακῶν|
- [815] κρηνὶς |ἀπέ|σβηκ' ἀλλ' |ἔτ' ἐκ|πιδύ|εται·|
- [816] τόσος |γὰρ ἔ|σται πέλα|νος αἰ|ματο|σφαγῆς|
- [817] πρὸς γῆ |Πλαται|ῶν Δω|ρίδος |λόγχης |ὑπο·|
- [818] θῖνες |νεκρῶν |δὲ καὶ |τριτο|σπόρω|γονῆ|
- [819] ἄφω|να ση|μανοῦ|σιν ὄμ|μασιν |βροτῶν|
- [820] ὥς οὐχ |ὑπέρ|φευθη|τὸν ὄν|τα χρη|φρονεῖν·|
- [821] ὕβρις |γὰρ ἐ|ξανθοῦσ' |ἐκάρ|πωσεν |στάχυν|
- [822] ἄτης, |ὄθεν| πάγκλαυ|τονέ|ξαμᾶ |θέρος·|
- [823] τοιαῦθ' |ὀρῶν|τεζτῶν|δε τὰ|πιτί|μια|
- [824] μέμνησθ' |Ἀθη|νῶν Ἑλ|λάδος |τε, μη|δέ τις|
- [825] ὑπερ|φρονή|σαςτὸν |παρόν|ταδαί|μονα|
- [826] ἄλλων |ἐρα|σθειςὄλ|βον ἐκ|χέη |μέγαν·|
- [827] Ζεὺς τοι |κολα|στής τῶν |ὑπερ|κόμπων|ἄγαν|

- [828] φρονημάτων ἔπεισιν, εὐθυνοῖ βαρύν.
- [829] πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον, σωφρονεῖν κεχρημένον,
- [830] πινύσκει' εὐλόγοι σινουθετήμασιν,
- [831] λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
- [832] σὺ δ', ὦ γεραιᾷ μῆτερ ἢ Ξέρξου φίλῃ,
- [833] ἐλθοῦς' ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπῆς
- [834] λαβοῦς' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
- [835] κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
- [836] στημὸρ ραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
- [837] ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράυνον λόγοις.
- [838] μόνης γάρ, οἷδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
- [839] ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
- [840] ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως
- [841] ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
- [842] ὥς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
- [843] [Χορός]: ἢ πολὺ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
- [844] ἤλγησ' ἀκούσας βαρβαροισπήματα.
- [845] [Ἄτοσσα]: ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
- [846] ἄλγῃ, μάλιστα δ' ἢ δεσυφορὰ δάκνει,
- [847] ἅτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
- [848] ἐσθημάτων κλύουσιν, ἢ νιν ἀμπέχει.
- [849] ἀλλ' εἴμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
- [850] ὑπαντίαν παῖδί μου πειράσομαι.

[851] οὐ γὰρ | τὰ φίλ | τατ' ἐν | κακοῖς | προδώ | σομεν.

Stasimon

Strophe 1

[852] [Χορός]: ὦ πόποι ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολλισσονόμου

[853] βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,

[854] εὖθ' ὁ γεραιὸς

[855] πανταρκῆς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς

[857] ἰσόθεος Δαρεῖος ἄρχε χώρας.

Antistrophe 1

[858] [Χορός]: πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ

[859] ', ἥδ' ἐ νομίσματα πύργινα
,,

[860] πάντ' ἐπέθουνον,

[861] νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς

[863] ἀνέρας εὖ πράσσοντας ἄγον οἴκους.
Männer

Strophe 2

[864] [Χορός]: ὅσας δ' εἶλε πόλεις πόρον

[865] οὐ διαβὰς Ἄλυος ποταμοῖο,

[866] οὐδ' ἀφ' ἐστίας συθείς,

[867] οἶαι Στρυμονίου πελάγους

[868] Ἀχελωίδες εἰςὶ πάροικοι

[870] Θρηκίων ἐπαύλων,

Antistrophe 2

[871] [Χορός]: λίμνας τ' ἔκτοθεν αἶ' κατὰ
[872] χέρσον ἐληλαμέναι πέρι πύργον
[873] τοῦδ' ἄνακτος ἄιον,
[875] Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν
[876] εὐχόμεναι, μυχία τε Προποντίς,
[877] καὶ στόμωμα Πόντου.

Strophe 3

[879] [Χορός]: νᾶσοί θ' αἶ' κατὰ πρῶν' ἄλιον περὶ κλυστοί
[881] τᾶδε γὰρ προσήμεναι
[882] οἷα Λέσβος ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος
[884] ἡδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκο||νος,
[885] Τήνω τε συνάπτουσ'
[886] ἄνδρος ἀγχιγείτων,

Antistrophe 3

[888] [Χορός]: καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους,
[890] Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδος,
[891] καὶ Ῥόδον ἡδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
[893] ἡδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε,
[895] τᾶς νῦν ματρόπολιν τῶνδ'
[896] αἰτία στεναγμῶν.

Epode 1

[898] [Χορός]: καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ
[899] κλῆρον Ἰαόνιον πολυάνδρους
[900] Ἑλλάνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν.
[901] ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος
[902] ἀνδρῶν τευχηστήρων
[903] παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
[904] νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν πολέμοισι
[907] δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.
[909] [Ξέρξης]: ἰώ,
[909b] δύστηνος ἐγὼ | στυγεράς | μοίρας
[910] τῆσδε κυρῆσας ἀτεκμαρτοτάτης,
[911] ὥς ὠμοφρόνως | δαίμων | ἐνέβη
[912] Περσῶν | γενεᾷ· | τί πάθω | τλήμων;
[913] λέλυται | γὰρ ἐμοὶ | γυίων | ῥώμη
[914] τήνδ' ἡλικίαν | ἐσιδόντ' | ἀστῶν.
[915] εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, | κάμῃ μετ' | ἀνδρῶν
[916] τῶν οἰχομένων
[917] θανάτου | κατὰ μοῖρα | καλύψαι.
[918] [Χορός]: ὁτοτοῖ, | βασιλεῦ, | στρατιᾶς | ἀγαθῆς
[919] καὶ περ | σονόμου | τιμῆς | μεγάλης,
[920] κόσμου | τ' ἀνδρῶν,
[921] οὐς νῦν | δαίμων | ἐπέκειρεν.

[922] γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν

[923] ἥβαν ἔερξα κταμέναν Ἰαίδου

[924] σάκτορι Περσᾶν. ἄδοβάται γὰρ

[925] πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,

[926] τοξοδάμαντες, πάνυ ταρφύς τις

[927] μυριάς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.

[928] αἰαῖ αἰαῖ κεδνᾶς ἀλκᾶς.

[929] Ἀσία δὲ χθών, βασιλεῦ γαίας,

[930] αἰνῶς αἰνῶς

[931] ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

Strophe 1

[932] [Ἑρξης]: ὅδ' ἐγώ, οἰοῖ, αἶα κτὸς

[933] μέλεος γέννα γᾶ τε πατρώα

[934] κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

[935] [Χορός]: πρόσφθογ γόν σοι νόστου τὰν

[936] κακοφάτιδα βοάν,

[937] κακομέλετον ἰὰν

[938] Μαριαν δυνοῦ θρηνητῆρος

[939] πέμψω πέμψω,

[940] πολύδακρυν.

Antistrophe 1

- [941] [Ξέρξης]: ἔτ' αἰ|ανῆ|πάνδυρ|τον|
- [942] δύσθροον|αὐδάν.|δαίμων|γὰρ ὅδ' αὖ|
- [943] μετὰτροπος ἐπ' ἐμοί.|
- [944] [Χορός]: ἦσω|τοι τὰν|πάνδυρ|τον,|
- [945] σὰ πάθη|τε σέβων|
- [946] ἀλίτυπά τε βάρη,|
- [947] πόλεως|γέννας|πενθη|τῆρος·|
- [948] κλάγξω|δ' αὖ γόον|
- [949] ἀρίδακρυν.|

Strophe 2

- [950] [Ξέρξης]: ἱάνων γὰρ ἀπηύρα,|
- [951] ἱάνων ναύφρακτος Ἄρης ἑτεραλκῆς|
- [953] νυχίαν πλάκα κερσάμενος|
- [954] δυσδαίμονά τ' ἄκτάν.|
- [955] [Χορός]: οἰοιοῖ βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου. —|
- [956] ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,|
- [957] ποῦ δέ σοι παραστάται,|
- [958] οἷος ἦν Φαρανδάκης,|
- [959] Σούσας,|Πελάγων,|καὶ Δα|τάμας,|
- [960] ἡδὲ|Ψάμμης,|Σουσι|σκάνης τ'|
- [961] Ἀγβάτα|να λιπών;|

Antistrophe 2

- [962] [Ξέρξης]: ὄλοοὺς ἀπέλειπον|
- [963] Τυρίας ἐκ ναδὸς ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς|
- [965] Σαλαμινιάσι στυφελοῦ|
- [966] θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.
- [967] [Χορός]: οἰοιοῖ, βόα ποῦ σοι Φαρνοῦχος|
rufe·
- [968] Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθός,
- [969] ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
- [970] ἦ Λίλαιος εὐπάτωρ,
- [971] Μέμφις, | Θάρυβις, | καὶ Μα|σίστρας,
- [972] Ἄρτεμ|βάρης | τ' ἡδ' Ὑ|σταίχμας;
- [973] τάδε σ' ἐπανερόμαν.

Strophe 3

- [974] [Ξέρξης]: ἰὼ ἰὼ μοι|
- [975] τὰς ὦ|γυγίους|κατιδόν|τες|
- [976] στυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἐνὶ πιτύλῳ,
- [977] ἐῖ ἤ, τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
- [978] [Χορός]: ἦ καὶ | Περσᾶν | τὸν ἄω|τον|
- [979] τὸν σὸν | πιστὸν | πάντ' ὁ|φθαλμὸν|
- [980] μυρία | μυρία | πεμπα|στὰν|
- [981] Βατανῶ|χου παῖδ' | Ἄλπι|στον|
- [981b] [Zelee ost]
- [982] τοῦ Ση|σάμα τοῦ | Μεγαβά|τα,

[983] Πάρθον | τε μέγαν | τ' Οἰβά | ρην |
 [984] ἔλιπες ἔλιπες; ὦ ὦ δαίων. |
 [986] Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις. |

Antistrophe 3

[988] [Ξέρξης]: ἴυγγὰ μοι δῆτ' |
 [989] ἀγαθῶν | ἐτάρων | ἀνακί | νεῖς |
 [990] ἄλαστ ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα λέγων. |
 [991] βοᾷ βοᾷ μοι μελέων ἔντοσθεν ἦτορ. |
 [992] [Χορός]: καὶ μὴν | ἄλλους | γε ποθοῦ | μεν, |
 [993] Μάρδων | ἀνδρῶν | μυριο | ταγὸν |
 [994] Ξάνθιν ἄ | ρειόν | τ' Ἀγχά | ρην, |
 [995] Δίαι | ξιν τ' ἠδ' | Ἀρσά | κην |
 [996] ἱππία | νακτας, |
 [997] Κηγδαδά | ταν καὶ | Λυθί | μναν |
 [998] Τόλμον | τ' αἰχμᾶς | ἀκόρε | στον. |
 [999] ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς |
 [1001] τροχηλάτοισιν ὄπιθεν ἐπομένους. |

Strophe 4

[1002] [Ξέρξης]: βεβᾶσι γὰρ τοῖπερ ἀγρέται στρατοῦ. |
 [1003] [Χορός]: βεβᾶσιν, οἷ, νώνυμοι. |
 [1004] [Ξέρξης]: ἰῆ | ἰή, | ἰῶ | ἰῶ. |
 [1005] [Χορός]: ἰῶ ἰῶ, δαίμονες, |

[1006] ἔθεντ' ἄελπτον κακὸν
[1007] διαπρέπον, οἶον δέδορκεν Ἄτα.

Antistrophe 4

[1008] [Ξέρξης]: πεπλήγμεθ' οἷα δι' αἰῶνος τύχα·
[1009] [Χορός]: πεπλήγμεθ'· εὐδηλα γάρ·
[1010] [Ξέρξης]: νέα | νέα | δύα | δύα·
[1011] [Χορός]: ἱαόνων ναυβατᾶν
[1012] κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς
[1013] δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

Strophe 5

[1014] [Ξέρξης]: πῶς δ' οὐ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι·
[1016] [Χορός]: τί δ' οὐκ; ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν.
[1017] [Ξέρξης]: ὀρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
[1018] [Χορός]: ὀρῶ ὀρῶ.
[1020] [Ξέρξης]: τόνδε τ' ὀιστοδέγμονα—
[1021] [Χορός]: τί τόδε | λέγεις | σεσω | σμένον;
[1022] [Ξέρξης]: θησαυρὸν βελέεσσιν;
[1023] [Χορός]: βαιά γ' ὥς ἀπὸ πολλῶν.
[1024] [Ξέρξης]: ἐσπανίσμεθ' ἄρωγῶν.
[1025] [Χορός]: ἱάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας.

Antistrophe 5

[1026] [Ξέρξης]: ἀγανόρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον.

[1028] [Χορός]: τραπέντα ναύφρακτον ἑρεῖς ὄμιλον;

[1030] [Ξέρξης]: πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

[1031] [Χορός]: παπαῖ παπαῖ.

[1032] [Ξέρξης]: καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.

[1033] [Χορός]: δίδυμα | γάρ ἐστι καὶ | τριπλᾶ—

[1034] [Ξέρξης]: λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.

[1035] [Χορός]: καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη—

[1036] [Ξέρξης]: γυμνός εἰμι προπομπῶν.

[1037] [Χορός]: φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

Strophe 6

[1038] [Ξέρξης]: δαί|νε δαί|νε πῆ|μα· πρὸς |δόμους |δ' ἔθι.

[1039] [Χορός]: αἰ|αῖ αἰ|αῖ, δύα |δύα.

[1040] [Ξέρξης]: βόα |νυν ἄν|τίδου|πάμοι.

[1041] [Χορός]: δόσιν |κακὰν|κακῶν|κακοῖς.

[1042] [Ξέρξης]: ἴ|ζε μέλος |ὁμοῦ|τιθείς.

[1043] [Χορός]: ὀτοτοτοτοῖ.

[1044] βαρεῖ|ά γ' ἄ|δε συμ|φορά.

[1045] οἱ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

Antistrophe 6

[1046] [Ξέρξης]: ἔρεσσ' |ἔρεσ|σε καὶ |στέναζ' |ἐμὴν|χάριν.

[1047] [Χορός]: διαίνομαι γοεδνῶν.

[1048] [Ξέρξης]: βόα νυν ἄντιδου πάμοι.

[1049] [Χορός]: μέλιν παρέστι, δέσποτα.

[1050] [Ξέρξης]: ἔπορθέ νυν γόοις.

[1051] [Χορός]: ὀτοτοτοτοῖ.

[1052] μέλαινα δ' ἄμμεμείξεται,

[1053] οἶ, στονόεσσα πλαγά.

Strophe 7

[1054] [Ξέρξης]: καὶ στέρν' ἄρα σε καπιβόα τὸ Μύσιον.

[1055] [Χορός]: ἄνι' ἄνια.

[1056] [Ξέρξης]: καὶ μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

[1057] [Χορός]: ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.

[1058] καὶ τάδ' ἔρξω.

Antistrophe 7

[1060] [Ξέρξης]: πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἄκμῃ χερῶν.

[1061] [Χορός]: ἄνι' ἄνια.

[1062] [Ξέρξης]: καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.

[1063] [Χορός]: ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.

[1064] τέγγομαί τοι.

Epode 1

[1066] [Ξέρξης]: βόα νυν ἄντιδου πάμοι.

[1067] [Χορός]: οἰοῖ οἰοῖ.

[1068] [Ξέρξης]: αἶα|κτὸς ἐς|δόμους|κίε.

[1070] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ.

[1071] [Ξέρξης]: ἰὼ ἄ δὴ κατ' ἄστυ.

[1072] [Χορός]: ἰὼ ἄ δῆτα, ναὶ ναί.

[1073] [Ξέρξης]: γοᾷσθ' ἀβροβάται.

[1074] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ, Περσὶς αἶα δύσβατος.

[1074b] [Ξέρξης]: ἦ ἦ|ἦ ἦ|τρισκάλ|μοισιν,

[1075] ἦ ἦ ἦ ἦ, βάρισιν ὀλόμενοι.

[1076] [Χορός]: πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις.